

บทที่ 4

การวิเคราะห์ผลการศึกษา

การศึกษาผลของการใช้เทคนิคการควบคุมพฤติกรรมที่มีต่อพฤติกรรมซ้ำของเด็กออทิสติก โดยนำเทคนิคการควบคุมพฤติกรรมมาใช้กับกลุ่มทดลองแล้วเปรียบเทียบกับกลุ่มควบคุมที่ใช้เทคนิคการเสริมแรงทางบวก ผลการศึกษาแบ่งเป็นตอน ๆ ดังนี้

1. ผลการศึกษาพฤติกรรมซ้ำของเด็กออทิสติก
2. ผลการศึกษาเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม
3. ผลการศึกษาเปรียบเทียบความคงทนของพฤติกรรมหลังใช้เทคนิคการควบคุม

พฤติกรรม

ผลการศึกษา มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ผลการศึกษาพฤติกรรมซ้ำของเด็กออทิสติก

ผลการเก็บรวบรวมข้อมูลพฤติกรรมซ้ำของเด็กออทิสติกกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ในสัปดาห์ก่อนการทดลอง โดยแบ่งพฤติกรรมออกเป็น 2 ส่วน คือ พฤติกรรมทางกาย และ พฤติกรรมทางวาจา ดังตาราง 1

ตาราง 1

ค่าเฉลี่ยความถี่ของพฤติกรรมเด็กออทิสติกกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมก่อนการทดลอง

กลุ่มทดลอง	ประเภทพฤติกรรม	สัปดาห์ที่ 1	กลุ่มควบคุม	ประเภทพฤติกรรม	สัปดาห์ที่ 1
ค.ช. แแดง (นามสมมติ)	พฤติกรรมทางกาย		ค.ช. เอ (นามสมมติ)	พฤติกรรมทางกาย	
	1. เล่นนิ้ว	17		1. เล่นนิ้ว	26
	2. หัวเราะไม่มีเหตุผล	8		2. เคาะโต๊ะ/ผนังให้เกิดเสียงดังพฤติกรรมทางวาจา	30
	พฤติกรรมทางวาจา	10		1. ส่งเสียงดังออกมาเป็นคำพูดที่ไม่มีความหมาย	28
ค.ช. เขียว (นามสมมติ)	พฤติกรรมทางกาย		ค.ช. บี (นามสมมติ)	พฤติกรรมทางกาย	
	1. เคาะนิ้ว	12		1. ขอบท่ามือเป็นท่าทางประหลาด	15
	2. ปรบมือ	17			
	3. หัวเราะไม่มีเหตุผล	15		พฤติกรรมทางวาจา	
ค.ช. เหลือง (นามสมมติ)	พฤติกรรมทางวาจา		ค.ช. ซี (นามสมมติ)	พฤติกรรมทางวาจา	
	1. ส่งเสียงในลำคอ	18		1. พูคเพื่อเจ้อ	22
ค.ช. เหลือง (นามสมมติ)	พฤติกรรมทางกาย		ค.ช. ซี (นามสมมติ)	พฤติกรรมทางกาย	
	1. อยู่ไม่นิ่ง	15		1. ยิ้มหรือหัวเราะคนเดียวโดยไม่มีเหตุผล	18
	พฤติกรรมทางวาจา			พฤติกรรมทางวาจา	
	1. พูคเพื่อเจ้อ	18		1. พูคเพื่อเจ้อ	20

จากตาราง 1 ผลการเก็บรวบรวมข้อมูลพฤติกรรมเด็กออทิสติกกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมก่อนการทดลอง (สัปดาห์ที่ 1) พบว่า มีพฤติกรรมซ้ำของเด็กแต่ละคน ดังนี้

กลุ่มทดลอง

เด็กนักเรียนออทิสติกกลุ่มทดลอง ทั้ง 3 คน มีพฤติกรรมซ้ำก่อนการทดลอง ดังนี้ เด็กชายแดง (นามสมมติ) ก่อนการทดลอง มีพฤติกรรมซ้ำทางกาย 2 พฤติกรรม คือ พฤติกรรมที่ 1. พฤติกรรมการเล่นนิ้ว โดยมีความถี่ที่เกิดขึ้นเฉลี่ย 17 ครั้งต่อวัน และ พฤติกรรมที่ 2. พฤติกรรมการหัวเราะไม่มีเหตุผล โดยมีความถี่ที่เกิดขึ้นเฉลี่ย 8 ครั้งต่อ

วัน และพฤติกรรมซ้ำทางวาจา คือ พฤติกรรมการพูดคนเดียว โดยมีความถี่ที่เกิดขึ้นเฉลี่ย 10 ครั้งต่อวัน

เด็กชายเขียว (นามสมมติ) ก่อนการทดลอง มีพฤติกรรมซ้ำทางกาย 3 พฤติกรรม คือ พฤติกรรมที่ 1. พฤติกรรมการเคาะนิ้ว โดยมีความถี่ที่เกิดขึ้นเฉลี่ย 12 ครั้งต่อวัน พฤติกรรมที่ 2. พฤติกรรมการปรบมือ โดยมีความถี่ที่เกิดขึ้นเฉลี่ย 17 ครั้งต่อวัน พฤติกรรมที่ 3. พฤติกรรมการหัวเราะไม่มีเหตุผล มีความถี่ที่เกิดขึ้นเฉลี่ย 15 ครั้งต่อวัน และพฤติกรรมซ้ำทางวาจา คือ พฤติกรรมการส่งเสียงในลำคอ โดยมีความถี่ที่เกิดขึ้นเฉลี่ย 18 ครั้งต่อวัน

เด็กชายเหลือง (นามสมมติ) ก่อนการทดลอง มีพฤติกรรมซ้ำทางกาย คือ พฤติกรรมการอยู่ไม่นิ่ง โดยมีความถี่ที่เกิดขึ้นเฉลี่ย 15 ครั้งต่อวัน และพฤติกรรมซ้ำทางวาจา คือ พฤติกรรมการพูดเพื่อเจ้อ โดยมีความถี่ที่เกิดขึ้นเฉลี่ย 18 ครั้งต่อวัน

จากการสังเกตความถี่ของพฤติกรรมซ้ำของเด็กออทิสติกกลุ่มทดลอง ทั้ง 3 คน ในช่วงสัปดาห์ก่อนการทดลองใช้เทคนิคควบคุมพฤติกรรม จะพบว่า 2 ใน 3 ของเด็กออทิสติกกลุ่มทดลองมีพฤติกรรมซ้ำทางกายที่คล้าย ๆ กัน คือ การใช้มือ เช่น การเล่นนิ้วและการหัวเราะโดยไม่มีเหตุผล และ 2 ใน 3 ของเด็กออทิสติกมีพฤติกรรมซ้ำทางวาจาที่คล้าย ๆ กัน คือ การพูดคนเดียวหรือพูดเพื่อเจ้อ มีเพียง 1 ใน 3 ของเด็กออทิสติกที่มีพฤติกรรมซ้ำทางกาย คือ อยู่ไม่นิ่ง และพฤติกรรมซ้ำทางวาจา คือ การส่งเสียงในลำคอ และพฤติกรรมซ้ำที่เกิดขึ้นมากที่สุด คือ การส่งเสียงในลำคอของเด็กชายเขียวที่เกิดขึ้นถึง 18 ครั้งต่อวัน และพฤติกรรมการพูดเพื่อเจ้อของ ค.ช.เหลืองที่เกิดขึ้นถึง 18 ครั้งต่อวัน

กลุ่มควบคุม

เด็กนักเรียนออทิสติกกลุ่มควบคุม ทั้ง 3 คน มีปัญหาพฤติกรรมซ้ำก่อนการทดลอง (สัปดาห์ที่ 1) ดังนี้

เด็กชายเอ (นามสมมติ) ก่อนการทดลอง มีปัญหาพฤติกรรมซ้ำทางกาย 2 พฤติกรรม คือ พฤติกรรมที่ 1. พฤติกรรมการเล่นนิ้ว โดยมีความถี่ที่เกิดขึ้นเฉลี่ย 26 ครั้งต่อวัน พฤติกรรมที่ 2. พฤติกรรมการเคาะโต๊ะ/ผนังให้เกิดเสียงดัง โดยมีความถี่ที่เกิดขึ้นเฉลี่ย

30 ครั้งต่อวัน และปัญหาพฤติกรรมซ้ำทางวาจา คือ พฤติกรรมการส่งเสียงดังออกมาเป็นคำพูดที่ไม่มี ความหมาย โดยมีความถี่ที่เกิดขึ้นเฉลี่ย 28 ครั้งต่อวัน

เด็กชายบี (นามสมมติ) ก่อนทำการทดลองมีพฤติกรรมซ้ำทางกาย คือ พฤติกรรมที่ชอบทำมือเป็นท่าทางประหลาด โดยมีความถี่ที่เกิดขึ้นเฉลี่ย 15 ครั้งต่อวัน และปัญหาพฤติกรรมซ้ำทางวาจา คือ พฤติกรรมการพูดเพื่อเจ้อ โดยมีความถี่ที่เกิดขึ้นเฉลี่ย 22 ครั้งต่อวัน

เด็กชายซี (นามสมมติ) ก่อนทำการทดลองมีพฤติกรรมซ้ำทางกาย คือ พฤติกรรม การยิ้มหรือหัวเราะคนเดียวโดยไม่มีเหตุผล โดยมีความถี่ที่เกิดขึ้นเฉลี่ย 18 ครั้งต่อวัน และพฤติกรรมซ้ำทางวาจา คือ พฤติกรรมการพูดเพื่อเจ้อ โดยมีความถี่ที่เกิดขึ้นเฉลี่ย 20 ครั้งต่อวัน

จากการสังเกตความถี่พฤติกรรมซ้ำของเด็กออทิสติกกลุ่มควบคุม ทั้ง 3 คน ในช่วงสัปดาห์ก่อนการทดลองใช้เทคนิคควบคุมพฤติกรรม จะพบว่า เด็กออทิสติกกลุ่มควบคุมมีพฤติกรรมซ้ำทางกายคล้าย ๆ กัน และคล้ายกับกลุ่มทดลอง พฤติกรรมซ้ำทางกาย คือ การใช้มือ เช่น การเล่นนิ้ว การเคาะ โຕ้ะ/ผนังให้เกิดเสียงดัง การหัวเราะโดยไม่มีเหตุผล และพฤติกรรมซ้ำทางวาจา เช่น การพูดคนเดียวหรือพูดเพื่อเจ้อ และพฤติกรรมที่เกิดขึ้นมากที่สุด คือ การเคาะ โຕ้ะหรือผนังให้เกิดเสียงดังของเด็กชายเอที่เกิดขึ้นถึง 30 ครั้งต่อวัน

ผลการศึกษาเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม

ผลการทดลองใช้เทคนิคควบคุมพฤติกรรมซ้ำของเด็กออทิสติก ผลของการศึกษา ก่อนการทดลองและหลังการทดลองของเด็กออทิสติกกลุ่มทดลองและเด็กออทิสติกกลุ่มควบคุม นำมาเปรียบเทียบกันได้ผลดังตาราง 2 รายละเอียดดังนี้

ตาราง 2

เปรียบเทียบความแตกต่างของพฤติกรรมระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม

หลังการทดลอง

กลุ่มทดลอง	ประเภทพฤติกรรม	สัปดาห์ที่ 1	กลุ่มควบคุม	ประเภทพฤติกรรม	สัปดาห์ที่ 1	
ค.ช. แแดง (นามสมมติ)	พฤติกรรมทางกาย	1. เล่นนิ้ว	ค.ช. เอ (นามสมมติ)	พฤติกรรมทางกาย	1. เล่นนิ้ว	
		2. หัวเราะไม่มีเหตุผล				2. เคาะโต๊ะ/ผนังให้เกิดเสียงดัง
	พฤติกรรมทางวาจา	1. พูดคนเดียว		พฤติกรรมทางวาจา	1. ส่งเสียงดังออกมาเป็นคำพูดที่ไม่มีความหมาย	
ค.ช. เขียว (นามสมมติ)	พฤติกรรมทางกาย	1. เคาะนิ้ว	ค.ช. บี (นามสมมติ)	พฤติกรรมทางกาย	1. ซอบทำมือเป็นท่าทางประหลาด	
		2. ปรับมือ				
		3. หัวเราะไม่มีเหตุผล				
	พฤติกรรมทางวาจา	1. ส่งเสียงในลำคอ	พฤติกรรมทางวาจา	1. พูดเพ้อเจ้อ		
ค.ช. เหลือง (นามสมมติ)	พฤติกรรมทางกาย	1. อยู่ไม่นิ่ง	ค.ช. ซี (นามสมมติ)	พฤติกรรมทางกาย	1. ยืมหรือหัวเราะคนเดียวโดยไม่มีเหตุผล	
	พฤติกรรมทางวาจา	1. พูดเพ้อเจ้อ		พฤติกรรมทางวาจา	1. พูดเพ้อเจ้อ	

จากตาราง 2 ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมซ้ำของเด็กออทิสติกกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม ในช่วงสัปดาห์หลังการทดลอง (สัปดาห์ที่ 3) พบว่า

กลุ่มทดลอง ผลการเก็บรวบรวมข้อมูลพฤติกรรมเด็กออทิสติกกลุ่มทดลอง หลังการทดลองพบว่า มีพฤติกรรมซ้ำของเด็กแต่ละคน ดังนี้

เด็กชายแดง (นามสมมติ) ในสัปดาห์หลังการทดลองเด็กชายแดงได้รับเทคนิคการควบคุมพฤติกรรมแล้ว พฤติกรรมซ้ำทางกาย คือ พฤติกรรมทางกายที่ 1. ด้วยการใช้น้ำเสียงของครูและการใช้พินเซนป้ายจมูก ทำให้หยุดพฤติกรรมการเล่นนิ้วทันที โดยมี

ความถี่ของพฤติกรรมเกิดขึ้นเฉลี่ย 8 ครั้งต่อวัน พฤติกรรมทางกายที่ 2. หลังจากเด็กชายแดงได้รับการควบคุมพฤติกรรมด้วยการใช้น้ำเสียงของครูและการใช้พืชมเสนป่ายจุมกแล้ว ทำให้พฤติกรรมการหัวเราะไม่มีเหตุผลนั้นหยุดทันที โดยมีความถี่ของพฤติกรรมเกิดขึ้น เฉลี่ย 3 ครั้งต่อวัน และพฤติกรรมซ้ำทางวาจา หลังจากได้รับการควบคุมพฤติกรรมด้วยการใช้น้ำเสียงและท่าทางของครูแล้ว พฤติกรรมการพูดคนเดียวหยุดทันที โดยมีความถี่ของพฤติกรรมเกิดขึ้น เฉลี่ย 5 ครั้งต่อวัน

เด็กชายเขียว (นามสมมติ) ในสัปดาห์หลังการทดลองเด็กชายเขียวได้รับเทคนิคการควบคุมพฤติกรรมแล้ว พฤติกรรมซ้ำทางกาย 3 พฤติกรรม คือ พฤติกรรมทางกายที่ 1. ด้วยการใช้น้ำเสียงและท่าทางของครู ทำให้หยุดพฤติกรรมการเคาะนิ้วทันที โดยมีความถี่ของพฤติกรรมเกิดขึ้น เฉลี่ย 5 ครั้งต่อวัน พฤติกรรมทางกายที่ 2. ด้วยการใช้น้ำเสียงและท่าทางของครู ทำให้หยุดพฤติกรรมการปรบมือทันที โดยมีความถี่ของพฤติกรรมเกิดขึ้น เฉลี่ย 4 ครั้งต่อวัน และพฤติกรรมทางกายที่ 3. ด้วยการใช้น้ำเสียงของครู และการใช้หนังยางติดหลังมือ และการเคาะไม้ที่โต๊ะเพื่อให้เกิดเสียงดังแล้ว ทำให้หยุดพฤติกรรมการหัวเราะ ไม่มีเหตุผลทันทีโดยมีความถี่ของพฤติกรรมเกิดขึ้น เฉลี่ย 6 ครั้งต่อวัน และพฤติกรรมซ้ำทางวาจา หลังจากได้รับการควบคุมพฤติกรรมด้วยการใช้น้ำเสียงและท่าทางของครูแล้ว ทำให้หยุดพฤติกรรมการส่งเสียงในลำคอทันที โดยมีความถี่ของพฤติกรรมเกิดขึ้น เฉลี่ย 6 ครั้งต่อวัน

เด็กชายเหลือง (นามสมมติ) ในสัปดาห์หลังการทดลองเด็กชายเหลืองได้รับเทคนิคการควบคุมพฤติกรรมแล้ว พฤติกรรมซ้ำทางกาย คือ การอยู่ไม่นิ่งด้วยการใช้น้ำเสียงและท่าทางของครูแล้ว ทำให้พฤติกรรมการอยู่ไม่นิ่งหยุดทันที โดยมีความถี่ของพฤติกรรมเกิดขึ้น เฉลี่ย 1 ครั้งต่อวัน และพฤติกรรมซ้ำทางวาจา หลังจากได้รับการควบคุมพฤติกรรมด้วยการใช้น้ำเสียงของครูและให้ทานบอระเพ็ดแล้ว ทำให้พฤติกรรมการพูดเพื่อเจ้อหยุดทันทีโดยมีความถี่ของพฤติกรรมเกิดขึ้น เฉลี่ย 3 ครั้งต่อวัน

จากการสังเกตความถี่ของพฤติกรรมซ้ำของเด็กออทิสติกกลุ่มทดลอง ทั้ง 3 คน ในช่วงสัปดาห์หลังใช้เทคนิคควบคุมพฤติกรรม จะพบว่าการใช้เสียงและท่าทางของครูในการควบคุม ส่วนใหญ่สามารถควบคุมพฤติกรรมซ้ำอย่างได้ผล จะมีเพียงพฤติกรรมทางกายของ ด.ช. แแดงที่ต้องใช้เทคนิคการใช้เสียงร่วมกับการใช้พืชมเสนป่ายจุมก จึงจะ

สามารถควบคุมพฤติกรรมนั้นได้ ส่วน ค.ช. เขียว ใช้หนังยางติดหลังมือ และการเกาะไม้กับโต๊ะร่วมกับการใช้เสียงและท่าทางของครูจึงจะหยุดพฤติกรรมการหัวเราะไม่มีเหตุผลได้ ส่วนพฤติกรรมการพูดเพื่อเจ้อของ ค.ช. เหลือง ที่ต้องใช้เทคนิคการใช้เสียงร่วมกับการให้ทานบอระเพ็ด จึงจะสามารถควบคุมพฤติกรรมได้ และในทุก ๆ พฤติกรรมซ้ำของเด็กออทิสติกกลุ่มทดลอง หลังจากได้รับเทคนิคการควบคุมพฤติกรรมต่าง ๆ แล้วทำให้พฤติกรรมซ้ำลดลงอย่างเห็นได้ชัดและจะหยุดพฤติกรรมนั้นทันทีเมื่อได้รับเทคนิคการควบคุมพฤติกรรม

กลุ่มควบคุม ผลการเก็บรวบรวมข้อมูลพฤติกรรมเด็กออทิสติกกลุ่มควบคุมหลังทำการทดลอง (สัปดาห์ที่ 3) พบว่า มีพฤติกรรมซ้ำของเด็กแต่ละคน ดังนี้

เด็กชายเอ (นามสมมติ) ในสัปดาห์หลังการทดลองเด็กชายเอ มีพฤติกรรมซ้ำทางกาย 2 พฤติกรรม คือพฤติกรรมที่ 1. พฤติกรรมการเล่นนิ้ว โดยมีความถี่ที่เกิดขึ้นเฉลี่ย 23 ครั้งต่อวัน และ พฤติกรรมที่ 2. พฤติกรรมการเกาะโต๊ะ/ผนังให้เกิดเสียงดัง โดยมีความถี่ที่เกิดขึ้นเฉลี่ย 32 ครั้งต่อวัน และพฤติกรรมซ้ำทางวาจา คือ พฤติกรรมการส่งเสียงดังออกมาเป็นคำพูดที่ไม่มีความหมาย โดยมีความถี่ที่เกิดขึ้นเฉลี่ย 30 ครั้งต่อวัน

เด็กชายบี (นามสมมติ) ในสัปดาห์หลังทำการทดลอง เด็กชายบีมีพฤติกรรมซ้ำทางกาย คือ พฤติกรรมที่ชอบทำมือเป็นท่าทางประหลาด โดยมีความถี่ที่เกิดขึ้นเฉลี่ย 12 ครั้งต่อวัน และพฤติกรรมซ้ำทางวาจา คือ พฤติกรรมการพูดเพื่อเจ้อ โดยมีความถี่ที่เกิดขึ้นเฉลี่ย 19 ครั้งต่อวัน

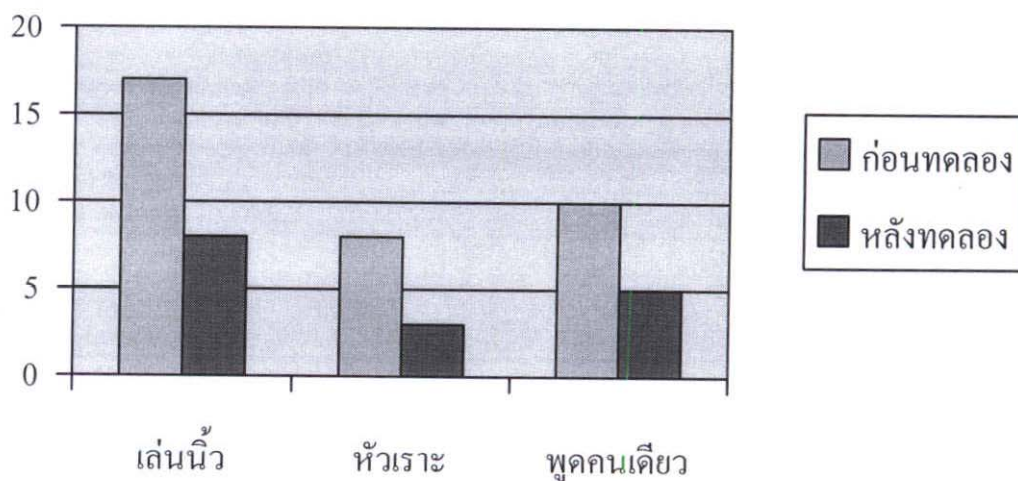
เด็กชายซี (นามสมมติ) ในสัปดาห์หลังทำการทดลอง เด็กชายซีมีพฤติกรรมซ้ำทางกาย คือ พฤติกรรมการขมหรือหัวเราะคนเดียวโดยไม่มีเหตุผล โดยมีความถี่ที่เกิดขึ้นเฉลี่ย 15 ครั้งต่อวัน และพฤติกรรมซ้ำทางวาจา คือ พฤติกรรมการพูดเพื่อเจ้อ โดยมีความถี่ที่เกิดขึ้นเฉลี่ย 17 ครั้งต่อวัน

จากการสังเกตความถี่พฤติกรรมซ้ำของเด็กออทิสติกกลุ่มควบคุม ทั้ง 3 คน ในช่วงสัปดาห์ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง จะพบว่ามีเปลี่ยนแปลงความถี่ของพฤติกรรมน้อยมากที่ถือได้ว่าไม่แตกต่างกัน และเด็กออทิสติกกลุ่มควบคุมนี้จะมีพฤติกรรมซ้ำทางกายที่คล้าย ๆ กัน คือ การใช้มือ เช่น การเล่นนิ้วและชอบทำมือเป็นท่าทางประหลาด ส่วนพฤติกรรมซ้ำทางวาจาที่คล้าย ๆ กัน คือ การพูดเพื่อเจ้อ และ

พฤติกรรมที่เกิดขึ้นมากที่สุด คือ การเคาะโต๊ะหรือผนังให้เกิดเสียงดังของ ค.ช. เอ ที่เกิดขึ้นถึง 32 ครั้งต่อวัน

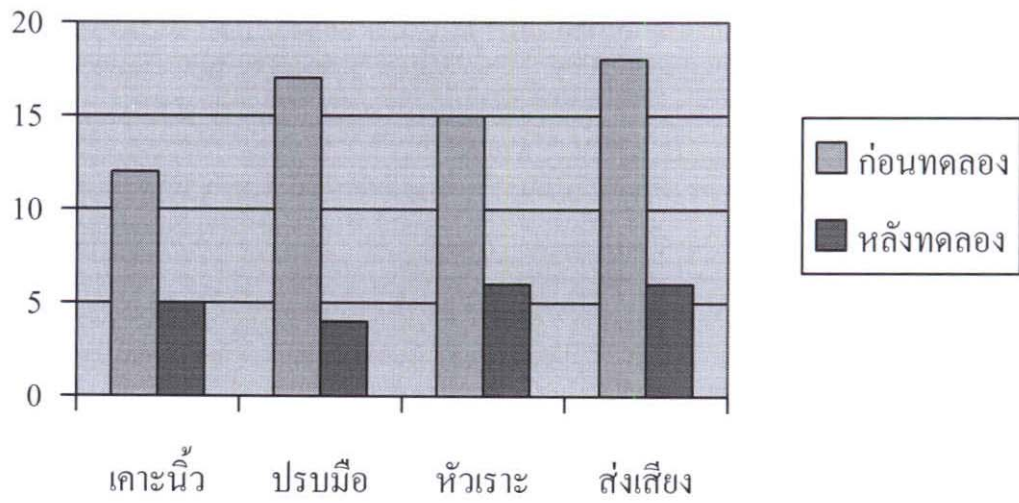
จากการสังเกตความถี่พฤติกรรมซ้ำของเด็กออทิสติกกลุ่มทดลอง ทั้ง 3 คน ในช่วงสัปดาห์ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง มีพฤติกรรมลดลงอย่างชัดเจน ซึ่งต่างจากพฤติกรรมของเด็กออทิสติกกลุ่มควบคุมที่มีพฤติกรรมลดลงน้อยมากหรือ อาจกล่าวได้ว่าไม่มีการเปลี่ยนแปลงของพฤติกรรม

การเก็บข้อมูลความถี่พฤติกรรมซ้ำของเด็กออทิสติกกลุ่มทดลองและเด็กออทิสติกกลุ่มควบคุม ในช่วงก่อนการทดลองและหลังการทดลอง 1 สัปดาห์ ได้แสดงแผนภูมิให้เห็นภาพชัดเจนยิ่งขึ้น ดังแสดงในภาพ 1-6 ต่อไปนี้

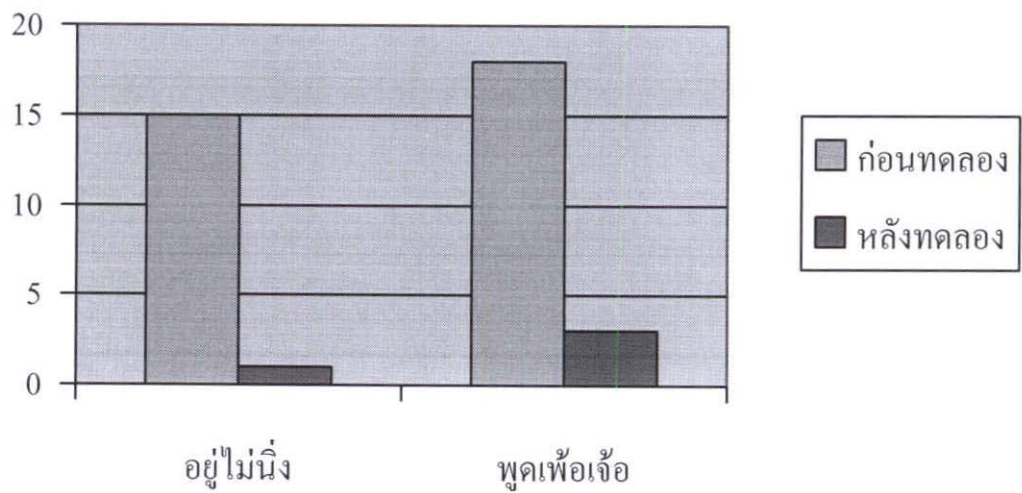

ภาพ 1 เปรียบเทียบพฤติกรรมเด็กชายแดง ก่อนและหลังการทดลอง

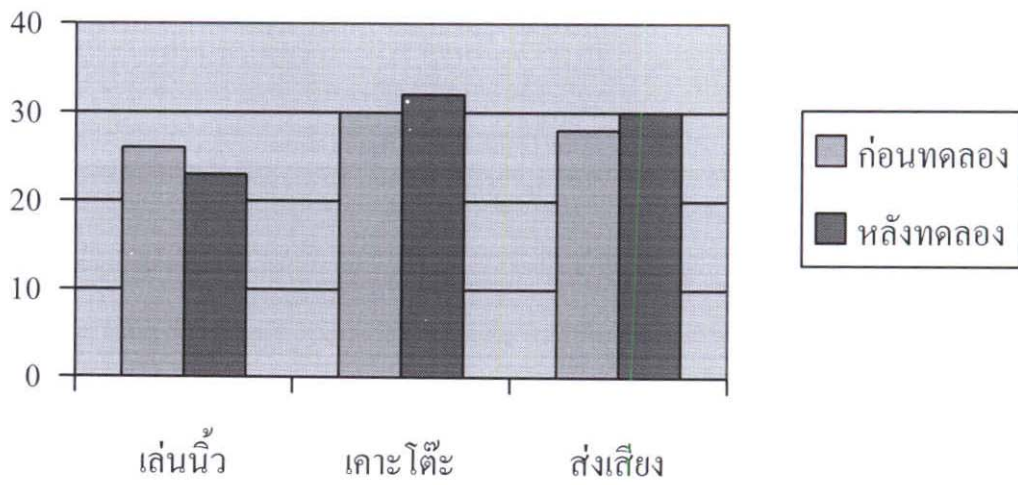

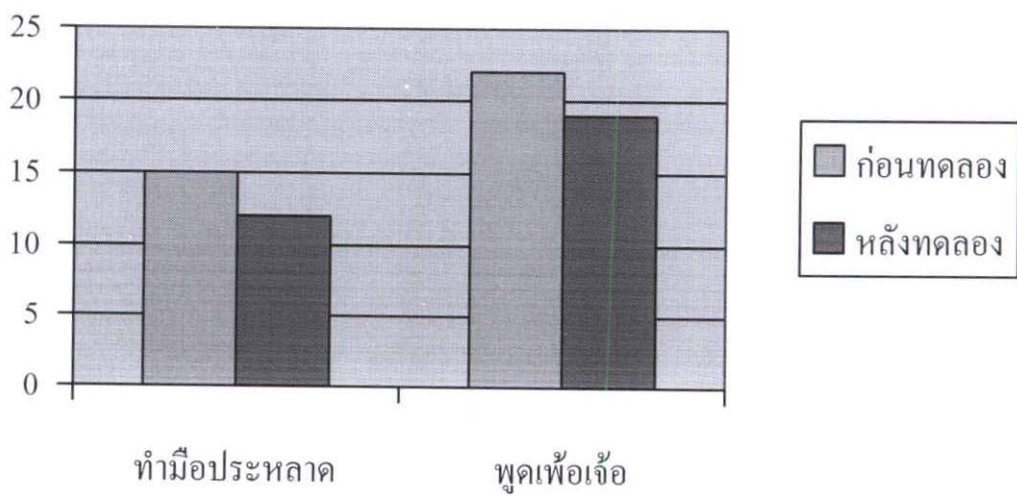
ภาพ 2 เปรียบเทียบพฤติกรรมเด็กชายเขียว ก่อนและหลังการทดลอง

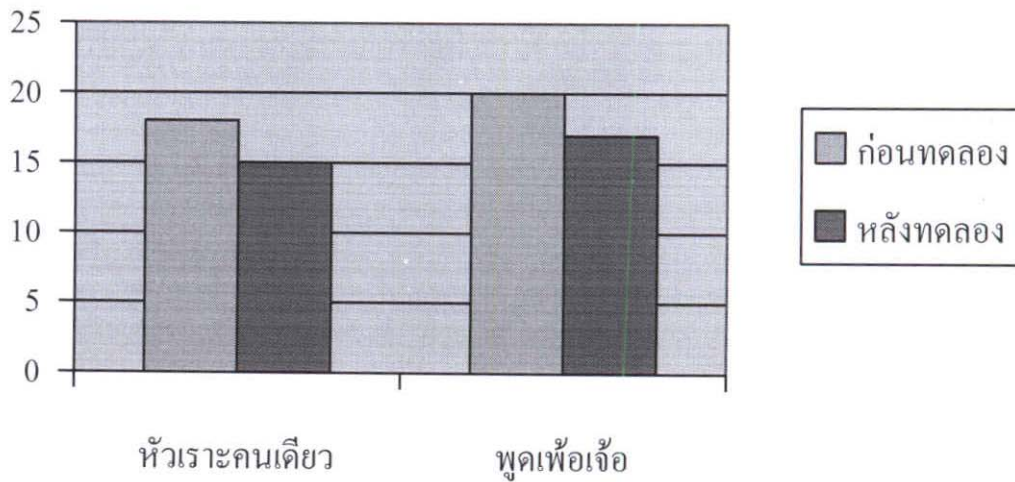
ภาพ 3 เปรียบเทียบพฤติกรรมเด็กชายเหลือง ก่อนและหลังการทดลอง

ภาพ 4 เปรียบเทียบพฤติกรรมเด็กชายเอ ก่อนและหลังการทดลอง

ภาพ 5 เปรียบเทียบพฤติกรรมเด็กชายบี ก่อนและหลังการทดลอง

ภาพ 6 เปรียบเทียบพฤติกรรมเด็กชายซี ก่อนและหลังการทดลอง

ผลการศึกษาความคงทนของพฤติกรรมหลังใช้ เทคนิคการควบคุมพฤติกรรม

ผลการทดลองใช้เทคนิคควบคุมพฤติกรรมซ้ำของเด็กออทิสติก ผลการเก็บรวบรวมพฤติกรรมของเด็กกลุ่มทดลอง ในสัปดาห์หลังการทดลอง (สัปดาห์ที่ 3) เปรียบเทียบกับพฤติกรรมของเด็กกลุ่มทดลองในสัปดาห์หลังการทดลองไปแล้ว 2 สัปดาห์ (สัปดาห์ที่ 4) เพื่อหาความคงทนของพฤติกรรมเทคนิคควบคุมพฤติกรรม ผลการศึกษา ดังตาราง 3

ตาราง 3

ค่าเฉลี่ยความถี่ของพฤติกรรมเด็กออทิสติกกลุ่มทดลองหลังการทดลอง (สัปดาห์ที่ 3) กับหลังการทดลองไปแล้ว 2 สัปดาห์ (สัปดาห์ที่ 4)

ชื่อนักเรียน	ประเภทพฤติกรรม	สัปดาห์ที่ 3 (หลังการทดลอง สัปดาห์ที่ 1)	สัปดาห์ที่ 4 (หลังการทดลอง สัปดาห์ที่ 2)
ค.ช. แแดง (นามสมมติ)	พฤติกรรมทางกาย		
	1. เล่นนิ้ว	8	10
	2. หัวเราะไม่มีเหตุผล	3	6
	พฤติกรรมทางวาจา		
	1. พูดคนเดียว	5	7
ค.ช. เขียว (นามสมมติ)	พฤติกรรมทางกาย		
	1. เคาะนิ้ว	5	10
	2. ประบมือ	4	6
	3. หัวเราะไม่มีเหตุผล	6	10
	พฤติกรรมทางวาจา		
	1. ส่งเสียงในลำคอ	6	8
ค.ช. เหลือง (นามสมมติ)	พฤติกรรมทางกาย		
	1. อยู่ไม่นิ่ง	1	3
	พฤติกรรมทางวาจา		
	1. พูดเพื่อเชื้อ	3	7

จากตาราง 3 ผลการเก็บรวบรวมข้อมูลพฤติกรรมเด็กออทิสติกกลุ่มทดลองในสัปดาห์หลังการทดลอง (สัปดาห์ที่ 3) เปรียบเทียบกับพฤติกรรมของเด็กกลุ่มทดลองในสัปดาห์หลังการทดลองไปแล้ว 2 สัปดาห์ (สัปดาห์ที่ 4) พบว่า มีพฤติกรรมซ้ำของเด็กแต่ละคน มีดังนี้

เด็กชายแดง (นามสมมติ) หลังการทดลองเด็กชายแดงได้รับเทคนิคควบคุมพฤติกรรมทางกายที่ 1. ด้วยการใช้น้ำเสียงของครูและการใช้พืชมเสนป้ายจุมก ทำให้หยุดพฤติกรรมการเล่นนิ้วทันที โดยมีความถี่ของพฤติกรรมเกิดขึ้นเฉลี่ย 8 ครั้งต่อวัน และในสัปดาห์หลังการทดลองไปแล้ว 2 สัปดาห์ เด็กชายแดงมีพฤติกรรมการเล่นนิ้วเพิ่มขึ้นเฉลี่ย 10 ครั้งต่อวัน และพฤติกรรมทางกายที่ 2. หลังจากเด็กชายแดงได้รับการควบคุม

พฤติกรรมด้วยการใช้น้ำเสียงของครูและการใช้พืชมเสนาป้ายจุมกแล้ว ทำให้พฤติกรรม การหัวเราะไม่มีเหตุผลนั้นหยุดทันที โดยมีความถี่ของพฤติกรรมเกิดขึ้น เฉลี่ย 3 ครั้งต่อ วัน และในสัปดาห์หลังการทดลองไปแล้ว 2 สัปดาห์ เด็กชายแดงมีพฤติกรรม การ หัวเราะไม่มีเหตุผลเพิ่มขึ้นเฉลี่ย 6 ครั้งต่อวัน ส่วนพฤติกรรมซ้ำทางวาจา หลังจากได้รับการ ควบคุมพฤติกรรมด้วยการใช้น้ำเสียงและท่าทางของครูแล้ว พฤติกรรมการพูดคน เดียวหยุดทันที โดยมีความถี่ของพฤติกรรมเกิดขึ้น เฉลี่ย 5 ครั้งต่อวัน และในสัปดาห์ หลังการทดลองไปแล้ว 2 สัปดาห์ เด็กชายแดงมีพฤติกรรมการพูดคนเดียวเพิ่มขึ้นเฉลี่ย 7 ครั้งต่อวัน

เด็กชายเขียว (นามสมมติ) หลังการทดลองเด็กชายเขียวได้รับเทคนิคควบคุม พฤติกรรมทางกายที่ 1. ด้วยการใช้น้ำเสียงและท่าทางของครู ทำให้หยุดพฤติกรรม การเคาะนิ้วทันที โดยมีความถี่ของพฤติกรรมเกิดขึ้น เฉลี่ย 5 ครั้งต่อวัน และในสัปดาห์ หลังการทดลองไปแล้ว 2 สัปดาห์ เด็กชายเขียวมีพฤติกรรมการเคาะนิ้วเพิ่มขึ้นเฉลี่ย 10 ครั้งต่อวัน พฤติกรรมทางกายที่ 2. หลังการควบคุมด้วยการใช้น้ำเสียงและท่าทางของครู ทำให้หยุดพฤติกรรมการปรบมือทันที โดยมีความถี่ของพฤติกรรมเกิดขึ้น เฉลี่ย 4 ครั้ง ต่อวัน และในสัปดาห์หลังการทดลองไปแล้ว 2 สัปดาห์ เด็กชายเขียวมีพฤติกรรม การ ปรบมือเพิ่มขึ้นเฉลี่ย 6 ครั้งต่อวัน และพฤติกรรมทางกายที่ 3.หลังการควบคุมด้วยการ ใช้น้ำเสียงของครู และการใช้หนังยางตีหลังมือ และการเคาะไม้ที่โต๊ะเพื่อให้เกิดเสียง ดังแล้ว ทำให้หยุดพฤติกรรมการหัวเราะไม่มีเหตุผลทันที โดยมีความถี่ของพฤติกรรม เกิดขึ้นเฉลี่ย 6 ครั้งต่อวัน และในสัปดาห์หลังการทดลองไปแล้ว 2 สัปดาห์ เด็กชายเขียว มีพฤติกรรมการหัวเราะไม่มีเหตุผลเพิ่มขึ้นเฉลี่ย 10 ครั้งต่อวัน และพฤติกรรมซ้ำทาง วาจา หลังจากได้รับการควบคุมพฤติกรรมด้วยการใช้น้ำเสียงและท่าทางของครูแล้ว ทำ ให้หยุดพฤติกรรมการส่งเสียงในลำคอทันที โดยมีความถี่ของพฤติกรรมเกิดขึ้น เฉลี่ย 6 ครั้ง และในสัปดาห์หลังการทดลองไปแล้ว 2 สัปดาห์ เด็กชายเขียวมีพฤติกรรมการส่ง เสียงในลำคอเพิ่มขึ้นเฉลี่ย 8 ครั้งต่อวัน

เด็กชายเหลือง (นามสมมติ) หลังการทดลองเด็กชายเหลืองได้รับเทคนิคควบคุม พฤติกรรมทางกายด้วยการ ใช้น้ำเสียงและท่าทางของครูแล้ว ทำให้พฤติกรรมการอยู่ไม่ นิ่งหยุดทันที โดยมีความถี่ของพฤติกรรมเกิดขึ้น เฉลี่ย 1 ครั้งต่อวัน และในสัปดาห์หลัง

การทดลองไปแล้ว 2 สัปดาห์เด็กชายเหลืองมีพฤติกรรมการอยู่ไม่นิ่งเพิ่มขึ้นเฉลี่ย 3 ครั้งต่อวัน และพฤติกรรมซ้ำทางวาจา หลังจากได้รับการควบคุมพฤติกรรมด้วยการใช้น้ำเสียงของครูและพูดว่าจะให้ท่านบอระเพ็ดแล้ว ทำให้พฤติกรรมการพูดเพื่อเจ้อหยุดทันทีโดยมีความถี่ของพฤติกรรมเกิดขึ้น เฉลี่ย 3 ครั้งต่อวัน และในสัปดาห์หลังการทดลองไปแล้ว 2 สัปดาห์เด็กชายเหลืองมีพฤติกรรมการพูดเพื่อเจ้อเพิ่มขึ้นเฉลี่ย 7 ครั้งต่อวัน

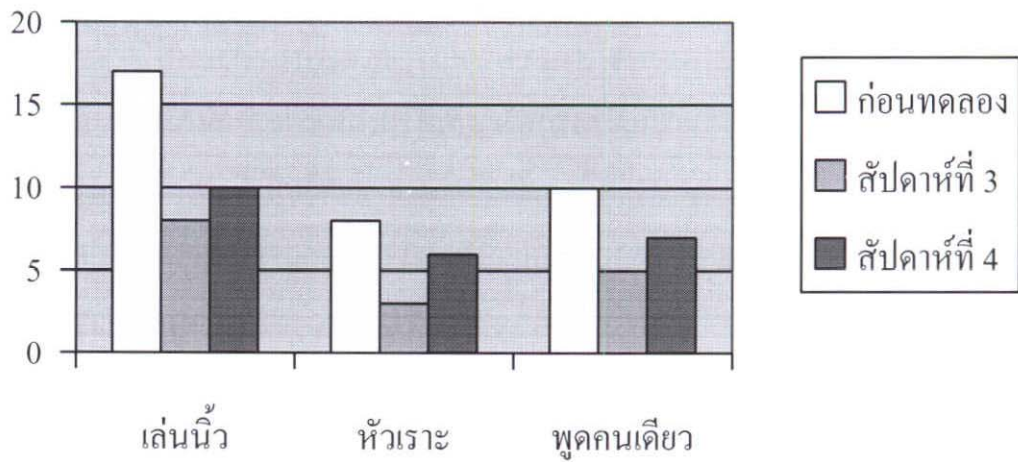
ผลการเก็บรวบรวมข้อมูลพฤติกรรมซ้ำของเด็กออทิสติกกลุ่มทดลอง ในสัปดาห์หลังการทดลอง เปรียบเทียบกับพฤติกรรมของเด็กกลุ่มทดลองในสัปดาห์หลังการทดลองไปแล้ว 2 สัปดาห์ พบว่า พฤติกรรมของเด็กออทิสติกกลุ่มทดลองมีความถี่เพิ่มขึ้น แต่ไม่ได้เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว และเด็กนักเรียนจะสามารถหยุดพฤติกรรมที่เป็นปัญหานั้นได้ เมื่อนักเรียนเห็นว่าครูกำลังมองดู แต่นักเรียนออทิสติกบางคนก็ไม่ได้หยุดพฤติกรรมซ้ำนั้นทันที โดยมีรายละเอียดดังนี้

ค.ช. แแดง เมื่อมีพฤติกรรมซ้ำเกิดขึ้น แล้วครูกำลังมองดูอยู่ ค.ช. แแดง จะไม่หยุดพฤติกรรมซ้ำ จนกว่าครูจะออกคำสั่งให้หยุดพฤติกรรม

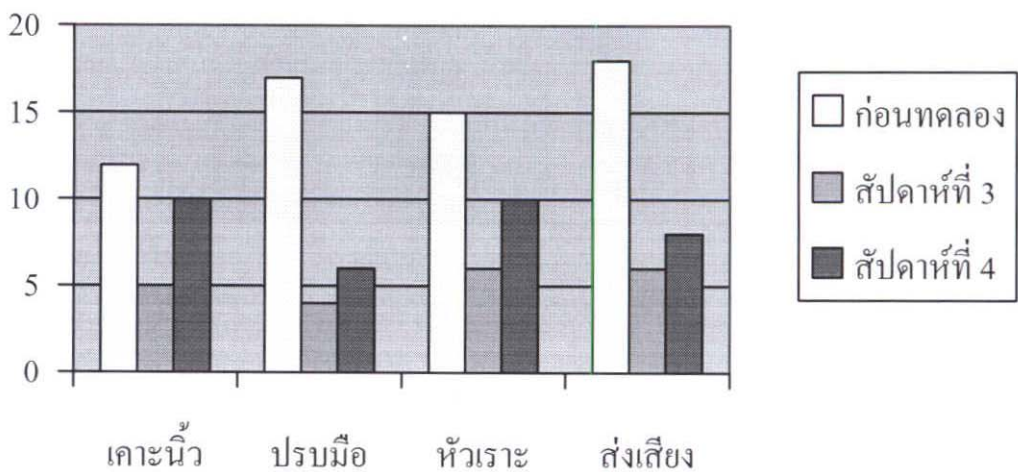
ค.ช. เขียว เมื่อมีพฤติกรรมเคาะนิ้วและปรบมือเกิดขึ้น เมื่อครูมองดู ค.ช. เขียว จะหยุดพฤติกรรมนั้นทันที แต่พฤติกรรมการส่งเสียงในลำคอและการหัวเราะไม่มีเหตุผล ครูจะต้องออกคำสั่ง ค.ช. เขียวจึงจะหยุดพฤติกรรม

ค.ช. เหลือง ทุกพฤติกรรมซ้ำของ ค.ช. เหลือง จะหยุดได้ทันทีเมื่อ ค.ช. เหลืองรู้ว่าครูมองดูอยู่

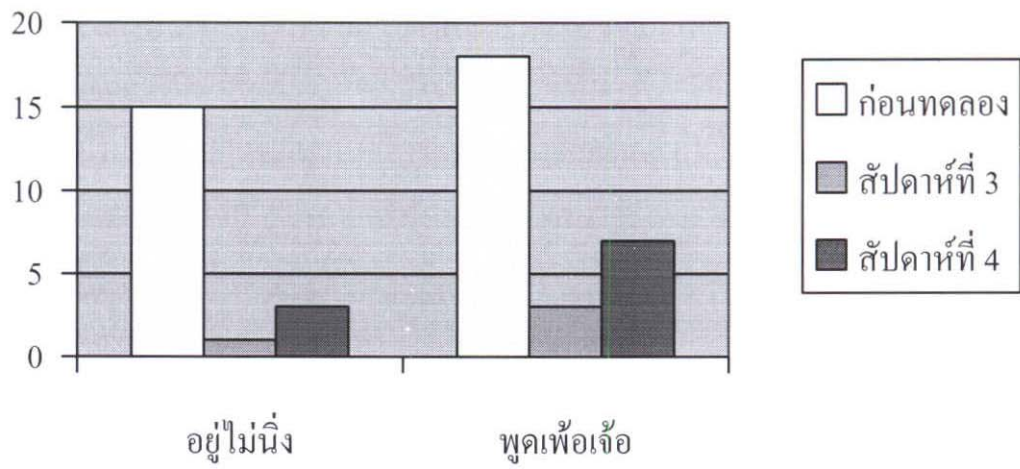
การเก็บข้อมูลความถี่พฤติกรรมซ้ำของเด็กออทิสติกกลุ่มทดลอง ในช่วงหลังการทดลองแล้ว 1 สัปดาห์ (สัปดาห์ที่ 3) และ หลังการทดลองแล้ว 2 สัปดาห์ (สัปดาห์ที่ 4) ได้แสดงแผนภูมิให้เห็นภาพชัดเจนยิ่งขึ้น ดังแสดงในภาพ 7-9

ภาพ 7 เปรียบเทียบความคงทนของพฤติกรรมเด็กชายแดง ในสัปดาห์ก่อนการทดลอง หลังการทดลองแล้ว 1 สัปดาห์ (สัปดาห์ที่ 3) และ หลังการทดลองแล้ว 2 สัปดาห์ (สัปดาห์ที่ 4)

ภาพ 8 เปรียบเทียบความคงทนของพฤติกรรมเด็กชายเขียว ในสัปดาห์ก่อนการทดลอง หลังการทดลองแล้ว 1 สัปดาห์ (สัปดาห์ที่ 3) และ หลังการทดลองแล้ว 2 สัปดาห์ (สัปดาห์ที่ 4)

ภาพ 9 เปรียบเทียบความคงทนของพฤติกรรมเด็กชายเหลือง ในสัปดาห์ก่อน การทดลองหลังการทดลองแล้ว 1 สัปดาห์ (สัปดาห์ที่ 3) และ หลังการทดลองแล้ว 2 สัปดาห์ (สัปดาห์ที่ 4)